

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Севлиево, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гургана Н. Божилова

при участието на секретаря ЙОАНА СТ. КНЯЗОВА
като разгледа докладваното от Гургана Н. Божилова Административно
наказателно дело № 20234230200481 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе пред вид следното:

Жалбоподателят „Еко Титан Груп“ АД, ЕИК: **, представлявано от В.Х. М., чрез адв. И. М. от АК – Хасково, е обжалвал наказателно постановление № 17 от 09.11.2023 година, издадено от директора на РИОСВ – Велико Търново, с което за извършено нарушение на чл. 156, ал. 1 в частта „За изпълнение на предписание по ... чл. 120“ във връзка с чл. 120 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, на основание чл. 157, ал. 4 във връзка с чл. 157, ал. 2 от ЗУО и съгласно чл. 156, ал. 1 от ЗУО му е наложено наказание имуществена санкция в размер на 5000,00 лева. В жалбата се твърди, че в производството по установяване на административно нарушение и налагане на административно наказание са допуснати съществени нарушения на материалния закон и производствените правила, като се излагат съображения в тази насока.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

За ответника по жалбата – Директора на РИОСВ гр. Велико Търново, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото. По делото са постъпили и писмени бележки от юрисконсулт М. и юрисконсулт Л., в които се твърди, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила и се прави искане наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

На 31.03.2023 година от служители на РИОСВ – Велико Търново била извършена текуща контролна проверка по изпълнение на изискванията на Закона за управление на отпадъците и подзаконовите нормативни актове на „ЕКО – ТИТАН ГРУП“ АД, стопанисващо площадка за сепариране на смесени битови отпадъци с местонахождение: гр. Севлиево, ПИ с идентификатор **

При извършената проверка на сепариращата площадка в местност „Драгелиците“ се установило, че се сепарират битовите отпадъци от системите за сметосъбирането на Общините Севлиево, Дряново и Сухиндол, като образуват след сепарацията отпадъци, които били негодни за рециклиране, се извозвали до регионалното депо за отпадъци, стопанисвано от „РДО - СЕВЛИЕВО“ ООД с транспортни средства на дружеството – жалбоподател. Проверяващите констатирали, че използваните при транспортирането на отпадъците камиони били без брезент и/или мрежи, при което се допускало разпиляване на отпадъци по пътя до регионалното депо.

Констатирало се също така, че оградната мрежа от източната страна, част от северната и част от южната страна на площадката, била надградена, но се оказвала недостатъчна да спира леките отпадъци от опаковки – торбички и други подобни, при наличие на вятър да я прехвърлят. Констатирано било също, че част от пилоните, придържащи оградната надстроена мрежа от източната част на площадката, били огънати от вятъра и като цяло, че оградната мрежа била неефективна за спиране на леките отпадъци, разпилявани при товарно – разтоварната дейност, при което с отпадъци от опаковките били замърсени близките земеделски земи и горския фонд. Проверяващите приели, че това замърсяване било допуснато от сепариращата площадка, стопанисвана от „ЕКО – ТИТАН ГРУП“ АД.

Констатациите от проверката били отразени в съставения Констативен протокол № ОУ-ФЕ-16/31.03.2023 година.

За установените несъответствия, на основание чл. 120 от ЗУО на дружеството – жалбоподател било дадено Предписание № П-21/03.04.2023 година от директора на РИОСВ – Велико Търново в две точки, а именно: 1. Частта от надградената оградна мрежа на сепариращата площадка да се възстанови, надгради и същата да се фиксира към сградата с цел недопускане разпиляването на леки отпадъци и опаковки извън територията □, и 2. Да се извърши почистване на замърсените земеделски земи и горски фонд от разпилените отпадъци. С предписанието бил даден 14 – дневен срок за изпълнение, считано от връчване на предписанието.

С Писмо с изх. № И-79/03.04.2023 година предписанието и констативния протокол били изпратени на законния представител на дружеството – жалбоподател, които били получени от него на 06.04.2023 година, видно от Известие за доставяне ИД

Срещу така издаденото предписание дружеството е депозирало жалба с Вх. № П-21/13.04.2023 година, която в последствие е оттеглена с молба с Вх. № П-21/21.04.2023 година. Предвид това обстоятелство Предписание № П-21/03.04.2023 година влязло в законна сила и указанията с него фактически действия са подлежали на изпълнение в посочените в предписанието срокове. В самия акт били посочени и последиците от неизпълнение на същите – носене на административнонаказателна отговорност съгласно чл. 156 от ЗУО.

На 25.07.2023 година свидетелите Ф. Е. и Р. Н., заедно с А.Б. – главен експерт ОСС към Община Севлиево, извършили текущ контрол във връзка с даденото предписание, на инсталацията за предварителна обработка преди оползотворяване или обезвреждане /сепариране/ на смесени битови отпадъци и граничещите земеделски земи и горски терени, стопанисвана от дружеството – жалбоподател. При проверката се констатирало, че даденото в точка 1 предписание не било изпълнено, тъй като не било извършено възстановяване и надграждане на оградната мрежа на сепариращата площадка и фиксиране към сградата с цел недопускане разпиляването на леки отпадъци от опаковки извън територията □, а даденото с точка 2 предписание било изпълнено частично, като било извършено почистване на замърсените земеделски земи и частично на горския фонд от разпилените леки отпадъци от опаковки. Констатациите от проверката били отразени в Констативен протокол № УО-ФЕ-39/25.07.2023 година.

На 07.09.2023 година, в присъствието на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател М.К.Т., свидетелят Ф. Е., в присъствието на свид. Р. Н., съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 49 от 07.09.2023 година, в който след като описал констатациите от проверката на 25.07.2023 година, приел, че дружеството – жалбоподател не е изпълнило даденото задължително предписание № П-21 от 03.04.2023 година и квалифицирал това деяние като нарушение на чл. 156, ал. 1 в частта „За неизпълнение на предписанието по ...чл. 120“ във връзка с чл. 120 от ЗУО. Препис от АУАН бил връчен на М.Т., която не е вписала възражения срещу него. Такива не са постъпили и в законния 14 – дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основана този акт директорът на РИОСВ – Велико Търново е издал обжалваното наказателно постановление № 17/09.11.2023 година. В него той се е съгласил изцяло с констатациите, описани в акта, и ги е преповторил буквално. Счел е, че описаното деяние съставлява нарушение на чл. 156, ал. 1 в частта „За неизпълнение на предписанието по ...чл. 120“ във връзка с чл. 120 от ЗУО и на основание чл. 156, ал. 1 от ЗУО наложил на дружеството – жалбоподател имуществена санкция в размер на 5000,00 лева.

Фактичката обстановка се потвърждава от свидетелските показания на

актосъставителя Ф. Е. и свидетелката Р. Н., които съдът кредитира изцяло, като непротиворечащи на събрания по делото доказателствен материал. Установената в акта за нарушение и наказателното постановление фактическа обстановка се потвърждава от писмените доказателства, приложени по делото: Покана за доброволно изпълнение и разписка със нея; обжалваното НП, Предложение от Ф. Е. за налагане на имуществена санкция на основание съставен АУАН; АУАН от 07.09.2023 година; Пълномощно; Покана за съставяне на АУАН; Разписка; Предписание № П-21/03.04.2023 година; КП № УО-ФЕ-16 от 31.03.2023 година; Съобщение за изготвено предписание; Известие за доставяне и КП № УО-ФЕ-39 от 25.07.2023 година.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съществени процесуални нарушения биха били допуснати при неспазване на изискванията за форма и съдържание на властническите актове до степен да не могат да породят правно действие или да накърняват правото на защита на дееца, каквито съдът не констатира. АУАН и наказателното постановление са съставени от компетентните за това органи, в съответствие с предвидения за това ред и съдържат необходимите реквизити по ЗАНН.

Не се спори между страните по делото, че по време на извършена проверка на 31.03.2023 година на Инсталация за предварителна обработка оползотворяване или обезвреждане /сепариране/ на смесени битови отпадъци с местонахождение в гр. Севлиево, стопанисвана от дружеството – жалбоподател, били констатирани редица нарушения на ЗУО, в резултат на което на дружеството – жалбоподател били дадени задължителни предписания, обективирани в Предписание № П-21/03.04.2023 година, както и срок за изпълнение на същите.

Установи се също така, че подадената от страна на дружеството жалба срещу предписанието била оттеглена от последното, поради което даденото предписание е влязло в законна сила и указанията с него фактически действия са подлежали на изпълнение. Дадените в двете точки предписания изискват активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Следва да се отбележи, че в акта са посочени и последиците от неизпълнение на предписанието.

Съдът споделя напълно становището на наказващия орган, че релевираните от жалбоподателя доводи, досежно нищожността и незаконосъобразността на даденото предписание са ирелевантни за настоящото производство и не следва да се обсъждат по същество, тъй като нарушението се състои в неизпълнение на влязло в сила предписание, за което е недопустимо в тази фаза на процеса да се извършва косвен съдебен контрол за законосъобразност на издаденото предписание. За така издаденото предписание е предвиден различен ред за контрол, в това число и съдебен, уреден в

разпоредбите на АПК, но в конкретния случай този ред не е използван и съответно предписанието е влязло в сила и подлежи на изпълнение. С други думи казано е недопустимо в това производство да се преразглежда въпросът за законосъобразността и правилността на дадените предписания.

Неизпълнението на предписанието е въздигнато от разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от ЗУО в юридически факт, с който законът свързва реализиране на административнонаказателна отговорност, за която е необходимо да се докаже единствено наличието на предписание, свеждането му до знанието на неговия адресат и неговото неизпълнение в срок, които предпоставки в настоящия случай безспорно са налице.

Въпреки, че не е необходимо в случая, предвид изложеното по – горе, съдът счита, че за по – голяма правна прецизност следва да вземе становище по наведените в жалбата възражения по отношение на твърдението, че дружеството – жалбоподател е само оператор на площадката за сепариране на отпадъците и като такъв не разполага с правната възможност да извършва допълнителни СМР в поземления имот, в който се намира същата. От събраните по делото доказателства се установява, че ПИ с идентификатор **** е публична общинска собственост /актът за общинска собственост е вписан на 15.12.2017 година в имотния регистър/. Дейностите по експлоатация и стопанисване на сепариращата инсталация в гр. Севлиево са възложени на дружеството – жалбоподател на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за обществените поръчки във връзка с чл. 68, ал. 1 ППЗОП с Договор № ОП-8/18.03.2022 година с петгодишен срок на изпълнение. Чл. 1 от този договор определя предметът му, респективно задълженията/отговорностите, които изпълнителят „Еко Титан Груп“ АД е приел да изпълни. Съгласно същия дружеството отговаря за транспортирането на nereциклируемите отпадъци до РДО – Севлиево, а съгласно чл. 1, ал. 1, т. 3 от договора поддържането на сградите, конструкциите, инсталациите, съоръженията, елементите на техническата инфраструктура и мобилното експлоатационно оборудване е отговорност на изпълнителя „Еко Титан Груп“ АД. Поради това следва да се приеме, че предписаното в т. 1 от предписанието е изцяло в правомощията на изпълнителя по договора – дружеството – жалбоподател.

По същия начин стои и въпросът по отношение на второто предписание да се извърши почистване на замърсените земеделски земи и горски фонд от разпилените отпадъци, за което дружеството – жалбоподател възражава, че отговорността не следва да е негова, тъй като не всички камиони, с които се превозват отпадъците, били негови. В тази връзка съдът кредитира напълно с доверието си показанията на свид. Ф. Е., който заяви в съдебно заседание, че „всичките камиони влизат и разтоварват в халето, но разпиляването на отпадъците се допуска след сепарирането, което се извършва не на входа, където влизат камионите на трите общини, а на изхода, където дружеството – жалбоподател товари и транспортира за депониране“.

Ето защо, съдът намира, че от всичко изложено до тук се доказва по безспорен начин, че дружеството-жалбоподател, като не е изпълнило дадените му с т. 1 и т.2 от Предписание № П-21 от 03.04.2023 година задължителни предписания чрез бездействието си е осъществило от обективната страна посоченото в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение по чл. 156, ал. 1 от ЗУО, във вр. с чл. 120 от ЗУО. Административно-наказващият орган правилно е издирил и приложимата в случая санкционна норма, а именно административнонаказателната разпоредба на чл. 156, ал. 1 от ЗУО, във вр. с чл. 120 от ЗУО, която предвижда, че за неизпълнение на предписание по чл. 113, ал. 3 или чл. 120 на физическите лица се налага глоба в размер от 2000 до 10 000 лева, а на юридическите лица имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лева. В тази връзка съдът счита, че в настоящия случай именно "Еко Титан Груп" АД се явява в качеството на юридическо лице, което следва да понесе отговорността за неизпълнение на предписанията, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за посочените нарушения. В същото време съдът намира, че административно-наказващият орган е индивидуализирал правилно наказанието, като е наложил наказание в размер на установения минимум от 5000,00 лева.

С оглед на всичко гореизложено съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административнонаказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде 120,00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 17 от 09.11.2023 година на Директора на РИОСВ – Велико Търново, с което на «ЕКО ТИТАН ГРУП» АД, представлявано от В.Х. М. – изпълнителен директор, за нарушение на чл. 156, ал. 1 в частта «За неизпълнение на предписание по чл. 120» във връзка с чл. 120 от Закона за управление на отпадъците и на основание чл. 157, ал. 4 във връзка с ал. 2 и чл. 156, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците е наложено наказание имуществена санкция в размер на 5000,00лв. /пет хиляди/ лева, като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА «ЕКО ТИТАН ГРУП» АД, представлявано от В.Х. М. – изпълнителен директор, да заплати на РЕГИОНАЛНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ - гр. Велико Търново сумата в размер на 120,00лв. /сто и двадесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____